

De tijdsduur waarop deze internetconsultatie ter reactie is voorgelegd is uitermate kort, waarbij er ook nog een rustdag en officiële feestdag binnenvallen. Als gevolg hiervan is een uitgebreide onderbouwde reactie vrijwel onmogelijk. Dit is een democratie onwaardig.

De Europese Natura 2000 bescherming stelt een minimale instandhouding van de aanwezige beschermde soorten in een toegewezen gebied voor. De ambitie van het kabinet om tot een verbetering te komen is lovenswaardig, maar niet noodzakelijk vanuit een wettelijk en juridisch oogpunt. In veel natura 2000 gebieden is meer beschermde natuur aangewezen dan er voorkomt en tracht men tot een herintroductie te komen. Op deze laatste wijze is een verbetering dan wel instandhouding nimmer haalbaar en zal er kritisch naar de doelen gekeken moeten worden om zeker te zijn dat dit ook daadwerkelijk juist wordt gehandeld. Niet aanwezige plant- of diersoorten kunnen leiden tot aanvechting van de gebiedsplannen en dienen voorkomen te worden om juridische procedures te vermijden.

Reeds vele natura 2000 gebieden zijn door diverse monitoringsprogramma's en rapportages (nationaal en internationaal) gehaald. Van de gebieden welke verbeteren dan wel gelijk blijven is extra geld dan ook niet nodig. Het kritisch kijken naar de reeds behaalde resultaten kan dan ook leiden tot een effectievere besteding van de geboden gelden om tot een verbetering van de natuur te komen in Nederland.

Het kabinet onderkend dat natuur meer is dan stikstof (reactief stikstof (Nr)) alleen wat een verbetering is ten opzichte van de ontstane discussie. Hierbij dient men niet uit het oog te verliezen dat natuur in Nederland niets meer is dan cultuur, ontstaan op plaatsen welke niet voor andere toepassingen geschikt was of was te maken in vele gevallen. Een verhoging van bijvoorbeeld het grondwaterpeil heeft weinig nut als dit naar het hoogste gebied moet worden getransporteerd. Het is dan ook nodig om een gebiedsgerichte aanpak te kiezen, bij voorkeur met de lokale provincies en gemeenten in het voortouw en (natuur) instanties als uitvoerder.

Het kabinet stelt zich als doel om de overschrijding van de KDW terug te brengen en heeft dit als zodanig opgenomen. De RvS heeft in eerdere zaken reeds uitspraken hierover gedaan zoals: <https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RVS:2020:741> Enkel de KDW is dan ook niet voldoende om te garanderen dat de natuur hierbij gebaat is. Hiermee kan het doel wat het kabinet stelt niet als zodanig geformuleerd worden en dient verbetering met andere elementen tesamen worden genomen. Het vastleggen van alleen dit KDW doel dient dan ook losgelaten te worden voor een goede wetgeving.

De extra vrijgemaakte gelden dienen S.M.A.R.T. (Specifiek, Meetbaar, Acceptabel, Realistisch, Tijdgebonden) te worden gemaakt met uitvoerders van het beleid. Recente publicaties, waaronder in trouw laten zien dat het geld tot op heden is besteed, maar dat de doelen achterblijven. Externe controle door bijvoorbeeld de rekenkamer kan hierbij helpen om tot een goede uitvoering te komen gezien de investering.

De aangehaalde emissie van Nr in uw document staat immer nog ter discussie. De door het RIVM aangedragen verdeling van bronnen berust op een modelmatige benadering zonder validatie, waarbij er sprake is van grote meetonzekerheden en onnauwkeurigheden. Ook is het uitgangspunt waarop de toekenning plaatsvindt naar bronnen onvolledig, zo ontbreekt er immer nog veel data uit de emissieregistratie (loopt 2 jaar achter) en worden vele bronnen niet of onvolledig meegenomen. Zo is de lucht- en scheepvaart onvoldoende in beeld, moderne SCR-katalysatoren lekken onder veldcondities meer NH3 dan onder laboratorium testen en dergelijke.

Een en ander is goed verwoord in de presentatie van de commissie Remkes "niet alles kan" alsmede de externe doorrekening van het mesdag Zuivelfonds. Zolang instituten als het RIVM kunnen bepalen welke berekening dient te worden toegepast en niet de onnauwkeurigheid aangeeft is de verdeling van bronnen niets meer dan een kaartenhuis gebouwd op drijfzand terwijl er een storm aankomt. De politiek moet duidelijk de leiding pakken en de afweging maken waaraan instituten moeten rekenen en alle uitgangspunten als zodanig benoemen. Zonder een duidelijk startpunt kan er geen houdbaar beleid worden gemaakt (kunst van het weglaten). Sterker nog er kan op dat moment gestuurd worden in wenselijke uitkomsten en dat zou in een democratie niet moeten kunnen. Duidelijkheid en zuiverheid alsmede transparantie moeten voorop staan. Zoals reeds aangetoond blijft ook in een volledig leeg land vele KDW's te worden overschreden (Mesdag zuivelfonds)

Hoewel het kabinet een integrale aanpak voorstaat lijkt dit nog niet uit bijgevoegde wetsvoorstel, veel moet nog worden vastgelegd in andere, ook genoemde wetten. Dit alles maakt een complete beoordeling van deze internetconsultatie onmogelijk. De vele mooie woorden dienen immer nog omgezet te worden in daden en het venijn zit hem in de uitwerking. Dit spreekt ambitie uit, maar deze moeten ook correct op basis van de juiste gegevens te worden uitgewerkt.

Wij hebben reeds gezien dat dit soms een brug te ver is voor het kabinet, zoals de regeling diervoeders laat zien. Het kabinet kent het verschil niet tussen kilogram droge stof en kilo diervoer, ook word er geen onderscheid gemaakt in verschil tussen rassen en verschillende (onderhouds) behoeftes, leidend tot mogelijke diergezondheidsproblemen wat verboden is conform de Wet dieren.

De door het kabinet getoonde interesse in het extern salderen, eg overhevelen van ammoniak naar stikstofdioxides al dan niet met afroting zal de volksgezondheid mogelijk kunnen schaden en is dan ook onwenselijk, tevens zal dit kunnen leiden tot een leegloop op het platteland.

Er is een start gemaakt en ambitie getoond, echter mist daadkracht en achtergrond, hier dient nog aan gewerkt te worden alvorens dit beleid ooit een succes kan worden.